

**ΠΙΝΑΚΑΣ ΤΡΟΠΟΠΟΙΟΥΜΕΝΩΝ
ΚΑΙ ΚΑΤΑΡΓΟΥΜΕΝΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ
ΣΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ
«ΕΠΕΙΓΟΝΤΑ ΜΕΤΡΑ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ
ΜΕΣΟΠΡΟΘΕΣΜΟΥ ΠΛΑΙΣΙΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΗΣ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗΣ
2012 - 2015»**

ΤΡΟΠΟΠΟΙΟΥΜΕΝΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

1. Με την παράγραφο 1 του άρθρου 17 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται η παράγραφος 1 του άρθρου 6 του ν. 2160/1993 (Α'118), που έχει ως εξής:

«1. Οι κτιριακές τουριστικές εγκαταστάσεις, που έχουν ανεγερθεί μέχρι τη δημοσίευση του παρόντος νόμου από τον Ε.Ο.Τ. χωρίς την κατά νόμον οικοδομική άδεια και ανήκουν στον Ε.Ο.Τ. ή στη θυγατρική του εταιρεία "ΞΕΝΙΑ ΑΕ", καθίστανται νόμιμες. Η νομιμότητα της κτιριακής εγκατάστασης διαπιστώνεται με σχετική απόφαση του Ε.Ο.Τ., η οποία εκδίδεται μετά από εισήγηση της τεχνικής υπηρεσίας του Ε.Ο.Τ.. Η απόφαση περιέχει την τοποθεσία και τεχνική περιγραφή της κτιριακής εγκατάστασης, καθώς και τα στοιχεία των σχετικών διαγραμμάτων, που τηρούνται στο αρχείο του Ε.Ο.Τ.. Με την έκδοση της απόφασης του Ε.Ο.Τ. η κτιριακή εγκατάσταση, ως έχει και ευρίσκεται, λογίζεται ότι πληροί όλες τις νόμιμες προϋποθέσεις για την έκδοση οικοδομικής άδειας για περαιτέρω προσθήκες και γενικά οποιεσδήποτε οικοδομικές εργασίες.»

2. Με την παράγραφο 3 του άρθρου 17 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται η περίπτωση α' της παραγράφου 1 του άρθρου 49 του ν. 3220/2004 (Α' 15), όπως τροποποιήθηκε και ισχύει, που έχει ως εξής:

«α) Αν για την εξυπηρέτηση των σκοπών της "Ελληνικά Τουριστικά Ακίνητα Ανώνυμη Εταιρία" και μέσα σε ένα (1) έτος από την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού, απαιτηθεί η απόκτηση κατά κυριότητα από αυτήν ενός ή περισσότερων από τα περιουσιακά στοιχεία κυριότητας ή διοίκησης και διαχείρισης του ΕΟΤ, των οποίων της έχει ανατεθεί η διοίκηση και διαχείριση, και ιδίως ξενοδοχειακών και τουριστικών εγκαταστάσεων και περιπτέρων, εγκαταστάσεων κάμπινγκ και εκτάσεων επί των οποίων μπορεί να ανεγείρονται και λειτουργούν τουριστικά καταλύματα που εμπίπτουν στις διατάξεις της παραγράφου 13 του άρθρου 39 του Ν. 3105/2003 (ΦΕΚ 29 Α'), η κυριότητα αποκτάται από την "Ελληνικά Τουριστικά Ακίνητα Ανώνυμη Εταιρία" με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών, Ανάπτυξης, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, Πολιτισμού και Γεωργίας,

που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Η απόφαση εκδίδεται ύστερα από αίτηση της εταιρίας, που υποβάλλεται στο Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών, στην οποία αναφέρονται οι λόγοι που επιβάλλουν τη μετάθεση της κυριότητας. Μαζί με την αίτηση υποβάλλεται από την εταιρία και φάκελος που περιλαμβάνει το σύνολο των διαθέσιμων από την εταιρία εγγράφων και στοιχείων για το περιουσιακό στοιχείο του οποίου αιτείται να αποκτήσει την κυριότητα. Η κοινή υπουργική απόφαση που εκδίδεται σύμφωνα με τα προηγούμενα εδάφια περιλαμβάνει υποχρεωτικώς σύντομη περιγραφή του περιουσιακού στοιχείου που μεταβιβάζεται, καθώς και το αντίστοιχο τοπογραφικό διάγραμμα σε σμίκρυνση. Η απόφαση αυτή αποτελεί το μεταγραφικό τίτλο και η μεταγραφή της στα οικεία υποθηκοφυλακεία ή κτηματολογικά γραφεία απαλλάσσεται από κάθε τέλος ή δικαίωμα υπέρ του Δημοσίου, οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης, Ν.Π.Δ.Δ. και γενικά υπέρ οποιουδήποτε τρίτου νομικού ή φυσικού προσώπου.»

3. Με την παράγραφο 4 του άρθρου 17 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται το τρίτο εδάφιο της παραγράφου 3 του άρθρου 12 του ν. 2882/2001 (Α' 17), που έχει ως εξής:

«Η αναπροσαρμογή της επιστρεπτέας αποζημίωσης ενεργείται με βάση το δείκτη τιμών καταναλωτή, που καταρτίζεται από την Εθνική Στατιστική Υπηρεσία της Ελλάδος, και εξευρίσκεται δια πολλαπλασιασμού της αποζημίωσης που εισπράχθηκε από τον καθ' ου η απαλλοτρίωση επί το λόγο (T2/T1) του δείκτη τιμών καταναλωτή του χρόνου της έκδοσης της απόφασης καθορισμού της επιστρεπτέας αποζημίωσης (T2) και του χρόνου εισπραξης της αποζημίωσης από το δικαιούχο (T1).»

4. Με την παράγραφο 5 του άρθρου 17 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται η περίπτωση γ' της παραγράφου 6 του άρθρου 11 του ν. 2882/2001, που έχει ως εξής:

«γ) προκειμένου περί των λοιπών απαλλοτριώσεων υπέρ του Δημοσίου, νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, Ο.Τ.Α. Α' και Β' βαθμού, οργανισμών κοινής ωφέλειας, κοινωφελών ιδρυμάτων και δημοσίων επιχειρήσεων, εάν η ανάκληση ή άρση της απαλλοτρίωσης αφορά τμήμα μόνο της έκτασης το οποίο δεν υπερβαίνει το 20% του συνολικού εμβαδού αυτής. Στις περιπτώσεις α' και β' του εδαφίου αυτού πρέπει να βεβαιώνεται στο προοίμιο της πράξης κήρυξης της νέας απαλλοτρίωσης η πρόβλεψη της απαιτούμενης γι' αυτήν δαπάνης.»

5. Με την παράγραφο 1 του άρθρου 27 του σχεδίου νόμου αντικαθίστανται οι παράγραφοι 2,3, 5 και 7 του άρθρου 8 του Κ.Φ.Ε. που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν.2238/1994 (ΦΕΚ 151Α), όπως τροποποιήθηκε και ισχύει, που έχουν ως εξής:

«2. Επίσης, εκπίπτει ως δαπάνη χωρίς δικαιολογητικά ποσό "δύο χιλιάδων τετρακοσίων (2.400) ευρώ", για τον ίδιο το φορολογούμενο και για καθένα από τα πρόσωπα, που συνοικούν με αυτόν και τον βαρύνουν, εφόσον: α) παρουσιάζουν αναπηρία εξήντα εφτά τοις εκατό (67%) και πάνω από νοητική καθυστέρηση, φυσική αναπηρία ή ψυχική πάθηση, με βάση τη γνωμάτευση της οικείας πρωτοβάθμιας υγειονομικής επιτροπής, που εδρεύει σε κάθε νομό. Δε λαμβάνεται υπόψη επαγγελματική ή ασφαλιστική αναπηρία, β) είναι τυφλοί που είναι γραμμένοι στο γενικό μητρώο τυφλών, που τηρείται στην οικεία νομαρχία, γ) είναι νεφροπαθείς που τελούν υπό αιμοκάθαρση ή περιτοναϊκή κάθαρση ή δεν έχουν κάνει μεταμόσχευση νεφρού, καθώς και τα πρόσωπα που πάσχουν από μεσογειακή, δρεπανοκυτταρική και μικροδρεπανοκυτταρική αναιμία και κάνουν μεταγγίσεις αίματος δ) είναι ανάπηροι αξιωματικοί ή οπλίτες, οι οποίοι με την ιδιότητα του αναπήρου παίρνουν σύνταξη από το δημόσιο ταμείο ή αξιωματικοί οι οποίοι έχουν τεθεί σε κατάσταση πολεμικής διαθεσιμότητας ή αξιωματικοί που εξαιτίας πολεμικού τραύματος ή νοσήματος που επήλθε λόγω κακουχιών σε πολεμική περίοδο, βρίσκονται σε κατάσταση υπηρεσίας γραφείου ή πρόσωπα που έχουν υπαχθεί στις διατάξεις του ν. 1579/1950 (ΦΕΚ 286 Α') και του ν.δ. 330/1947 (ΦΕΚ 84 Α') ε) είναι θύματα πολέμου. Θύματα πολέμου κατά την έννοια του παρόντος είναι τα πρόσωπα που λαμβάνουν σύνταξη από πολεμική αιτία. Με τα θύματα πολέμου εξομοιώνονται και τα πρόσωπα τα οποία ως μέλη οικογενειών αξιωματικών και οπλιτών, οι οποίοι απεβίωσαν κατά την εκτέλεση διατεταγμένης υπηρεσίας σε ειρηνική περίοδο, δικαιούνται σύνταξη από το δημόσιο ταμείο, στ) παίρνουν σύνταξη από το δημόσιο ταμείο ως ανάπηροι ή θύματα εθνικής αντίστασης ή εμφυλίου πολέμου σύμφωνα με τις διατάξεις των νόμων 1543/1985 (ΦΕΚ 73 Α') και 1863/1985 (ΦΕΚ 204 Α'), όπως τροποποιήθηκαν με το ν. 1976/1991 (ΦΕΚ 184 Α').

3. Για τη σύζυγο που έχει εισόδημα, οι δαπάνες των παραγράφων 1 και 2 που αφορούν στην ίδια, καθώς και οι δαπάνες της περίπτωσης θ' της παραγράφου 1 και της παραγράφου 2, που αφορούν στα τέκνα της από προηγούμενο γάμο, στα χωρίς γάμο τέκνα της, στους γονείς της και στους ανήλικους ορφανούς από πατέρα και μητέρα συγγενείς της μέχρι το δεύτερο βαθμό, αφαιρούνται από το δικό της εισόδημα.

5. Όταν ο ένας από τους συζύγους δεν έχει εισόδημα φορολογούμενο ή αυτό που έχει είναι κατώτερο από τα ποσά των δαπανών της περίπτωσης θ' της παραγράφου 1 και της παραγράφου 2 που αφορούν αυτόν προσωπικά και τα πρόσωπα που τον βαρύνουν, ολόκληρο το ποσό των δαπανών ή η διαφορά προστίθεται στις δαπάνες του άλλου συζύγου. Όταν το σύνολο των δαπανών του ενός συζύγου είναι ανώτερο από το φορολογούμενο εισόδημα του, τότε η διαφορά που προκύπτει και μέχρι το άθροισμα των δαπανών της περίπτωσης θ' της παραγράφου 1 και της παραγράφου 2 προστίθεται στις δαπάνες του άλλου συζύγου.

7. Όσοι κατοικούν στην αλλοδαπή και αποκτούν εισόδημα από πηγή που βρίσκεται στην Ελλάδα δεν δικαιούνται τις εκπτώσεις των παραγράφων 1 και 2. Αν προκύπτει εισόδημα, σε περιπτώσεις σχολάζουσας κληρονομίας, επιδικίας ή μεσεγγύησης, δεν υπολογίζονται εκπτώσεις. "Από τη διάταξη αυτή εξαιρούνται οι κάτοικοι των κρατών - μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης που

αποκτούν εισόδημα στην Ελλάδα μεγαλύτερο του ενενήντα τοις εκατό (90%) του συνολικού εισοδήματος τους.»

6. Με την παράγραφο 2 του άρθρου 27 του σχεδίου νόμου αντικαθίστανται το πρώτο εδάφιο και ο πίνακας της παραγράφου 1 του άρθρου 9 του Κ.Φ.Ε. που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν.2238/1994 (ΦΕΚ 151Α), όπως τροποποιήθηκε και ισχύει, που έχουν ως εξής:

“1. Το εισόδημα, που απομένει μετά την αφαίρεση των δαπανών από το συνολικό εισόδημα του φορολογούμενου, υποβάλλεται σε φόρο με βάση την ακόλουθη κλίμακα:

Κλιμάκιο Εισοδήματος (ευρώ)	Φορολογικός Συντελεστής % (ευρώ)	Φόρος Κλιμακίου (ευρώ)	Συνολο Εισοδήματος (ευρώ)	Σύνολο Φόρου (ευρώ)
-----------------------------------	--	------------------------------	---------------------------------	---------------------------

12.000	0	0	12.000	0
4.000	18	720	16.000	720
6.000	24	1.440	22.000	2.160
4.000	26	1.040	26.000	3.200
6.000	32	1.920	32.000	5.120
8.000	36	2.880	40.000	8.000
20.000	38	7.600	60.000	15.600
40.000	40	16.000	100.000	31.600
Υπερβάλλον 45”				

7. Με την παράγραφο 3 του άρθρου 27 του σχεδίου νόμου αντικαθίστανται το πέμπτο έως και το εντέκατο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 9 του Κ.Φ.Ε. που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν.2238/1994 (ΦΕΚ 151Α), όπως τροποποιήθηκε και ισχύει, που έχουν ως εξής:

«Το ελάχιστο ποσό των αποδείξεων δαπανών, που απαιτείται να προσκομισθούν, ορίζεται, με βάση το δηλούμενο και φορολογούμενο σύμφωνα με τις γενικές διατάξεις ατομικό εισόδημα του φορολογουμένου, ανά κλίμακα, ως εξής: α) για ατομικό εισόδημα μέχρι δώδεκα χιλιάδες (12.000) ευρώ σε ποσοστό δέκα τοις εκατό (10%) αυτού και β) για ατομικό εισόδημα πάνω από δώδεκα χιλιάδες (12.000) ευρώ, για το τμήμα αυτού μέχρι δώδεκα χιλιάδες (12.000) ευρώ σε ποσοστό δέκα τοις εκατό (10%) και για το τμήμα αυτού πάνω από τα δώδεκα χιλιάδες (12.000) ευρώ σε ποσοστό τριάντα τοις εκατό (30%) αυτού. Όταν το ατομικό εισόδημα είναι μέχρι έξι χιλιάδες (6.000) ευρώ δεν απαιτούνται αποδείξεις δαπανών. Αν το ποσό των προσκομιζόμενων αποδείξεων δαπανών του φορολογουμένου υπολείπεται του πιο πάνω ποσοστού, επιβάλλεται φόρος με συντελεστή δέκα τοις εκατό (10%) επί της διαφοράς. Αν το ποσό των προσκομιζόμενων αποδείξεων δαπανών υπερβαίνει το ποσοστό αυτό εκπίπτει από το συνολικό φόρο, που προκύπτει με βάση την πιο πάνω κλίμακα, φόρος, που υπολογίζεται με συντελεστή δέκα τοις εκατό (10%) επί της διαφοράς. Το ποσό των δαπανών για την επιβολή ή την έκπτωση φόρου, σύμφωνα με τα δύο προηγούμενα εδάφια, δεν μπορεί σε καμιά περίπτωση να υπερβαίνει τα δεκαπέντε χιλιάδες (15.000) ευρώ για τον

υπόχρεο και τα τριάντα χιλιάδες (30.000) ευρώ για συζύγους. Οι δαπάνες που έχουν πραγματοποιηθεί υπολογίζονται αθροιστικά και για τους δύο συζύγους μόνον εφόσον έχουν περιληφθεί στην αρχική δήλωση και επιμερίζονται μεταξύ των συζύγων ανάλογα με το δηλούμενο και φορολογούμενο σύμφωνα με τις γενικές διατάξεις ατομικό εισόδημα της αρχικής δήλωσης τους, αφού προηγουμένως καλυφθεί το ποσό των αποδείξεων που απαιτείται για την κάλυψη του αφορολόγητου ποσού. Όταν ο ένας σύζυγος δηλώνει εισόδημα μέχρι έξι χιλιάδες (6.000) ευρώ, οι αποδείξεις που προσκομίζονται καλύπτουν το αφορολόγητο ποσό του άλλου συζύγου, εφόσον αυτό υπερβαίνει τα έξι χιλιάδες (6.000) ευρώ.»

8. Με την παράγραφο 5 του άρθρου 27 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται το τελευταίο εδάφιο της περίπτωσης γ' της παραγράφου 3 του άρθρου 9 του Κ.Φ.Ε. που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν.2238/1994 (ΦΕΚ 151Α), όπως τροποποιήθηκε και ισχύει, που έχει ως εξής:

«Οι διατάξεις αυτής της περίπτωσης ισχύουν για τόκους από συμβάσεις δανείων που συνάπτονται, καθώς και προκαταβολές που χορηγούνται από 1ης Ιανουαρίου 2003 και μετά.»

9. Με την παράγραφο 7 του άρθρου 27 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται το τρίτο εδάφιο της παραγράφου 4 του άρθρου 9 του Κ.Φ.Ε. που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν.2238/1994 (ΦΕΚ 151Α), όπως τροποποιήθηκε και ισχύει, που έχει ως εξής:

«Κατ' εξαίρεση, στην περίπτωση αυτή, μειώνουν το φόρο του άλλου συζύγου τα ποσά των μειώσεων που αφορούν έξοδα νοσοκομειακής περίθαλψης του ενός συζύγου και των λοιπών προσώπων που συνοικούν μαζί του και τον βαρύνουν.»

10. Με την παράγραφο 1 του άρθρου 28 του σχεδίου νόμου αντικαθίστανται τα δύο πρώτα εδάφια της περίπτωσης α' της παραγράφου 1 του άρθρου 16 του Κ.Φ.Ε. που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν.2238/1994 (ΦΕΚ 151Α), όπως τροποποιήθηκε και ισχύει, που έχουν ως εξής:

«α) Η ετήσια αντικειμενική δαπάνη, με βάση τα τετραγωνικά μέτρα της ιδιοκατοικούμενης ή μισθωμένης ή της δωρεάν παραχωρούμενης κύριας κατοικίας ορίζεται κλιμακωτά, για τα ογδόντα (80) πρώτα τετραγωνικά μέτρα κύριων χώρων αυτής, με τριάντα (30) ευρώ το τετραγωνικό μέτρο, για τα επόμενα από ογδόντα ένα (81) μέχρι και εκατόν είκοσι (120) τετραγωνικά μέτρα κύριων χώρων αυτής, με πενήντα (50) ευρώ το τετραγωνικό μέτρο, για τα επόμενα από εκατόν είκοσι ένα (121) μέχρι και διακόσια (200) τετραγωνικά μέτρα κύριων χώρων αυτής, με ογδόντα (80) ευρώ το τετραγωνικό μέτρο, για τα διακόσια ένα (201) έως τριακόσια (300) τετραγωνικά μέτρα κύριων χώρων αυτής, με εκατόν πενήντα (150) ευρώ το τετραγωνικό μέτρο και για τα πλέον των τριακοσίων (300) τετραγωνικών μέτρων κύριων χώρων αυτής, με

τριακόσια (300) ευρώ το τετραγωνικό μέτρο. Για τον υπολογισμό της ετήσιας αντικειμενικής δαπάνης των βοηθητικών χώρων της κύριας κατοικίας ορίζεται ποσό τριάντα (30) ευρώ το τετραγωνικό μέτρο.»

11. Με την παράγραφο 2 του άρθρου 28 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται το πρώτο εδάφιο της περίπτωσης γ' της παραγράφου 1 του άρθρου 16 του Κ.Φ.Ε. που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν.2238/1994 (ΦΕΚ 151Α), όπως τροποποιήθηκε και ισχύει, που έχει ως εξής:

«γ) Η ετήσια αντικειμενική δαπάνη επιβατικού αυτοκινήτου ιδιωτικής χρήσης, ορίζεται ως εξής: αα) για τα αυτοκίνητα μέχρι χίλια διακόσια (1.200) κυβικά εκατοστά σε τρεις χιλιάδες (3.000) ευρώ, ββ) για αυτοκίνητα μεγαλύτερα των χιλίων διακοσίων (1.200) κυβικών εκατοστών προστίθενται τριακόσια (300) ευρώ ανά εκατό (100) κυβικά εκατοστά μέχρι τα δύο χιλιάδες (2.000) κυβικά εκατοστά, γγ) για αυτοκίνητα μεγαλύτερα των δύο χιλιάδων (2.000) κυβικών εκατοστών προστίθενται πεντακόσια (500) ευρώ ανά εκατό (100) κυβικά εκατοστά και μέχρι τρεις χιλιάδες (3.000) κυβικά εκατοστά και δδ) για αυτοκίνητα μεγαλύτερα από τρεις χιλιάδες (3.000) κυβικά εκατοστά προστίθενται επτακόσια (700) ευρώ ανά εκατό (100) κυβικά εκατοστά.»

12. Με την παράγραφο 3 του άρθρου 28 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται η υποπερίπτωση αα' της περίπτωσης στ' της παραγράφου 1 του άρθρου 16 του Κ.Φ.Ε. που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν.2238/1994 (ΦΕΚ 151Α), όπως τροποποιήθηκε και ισχύει, που έχει ως εξής:

«αα) για μηχανοκίνητα σκάφη ανοικτού τύπου, ταχύπλοα και μη, ολικού μήκους μέχρι πέντε (5) μέτρα, στο ποσό των τριών χιλιάδων (3.000) ευρώ, ενώ για τα πάνω από πέντε (5) μέτρα ορίζεται στο ποσό των τεσσάρων χιλιάδων (4.000) ευρώ,»

13. Με την παράγραφο 4 του άρθρου 28 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται το πρώτο εδάφιο της υποπερίπτωσης ββ' της περίπτωσης στ' της παραγράφου 1 του άρθρου 16 του Κ.Φ.Ε. που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν.2238/1994 (ΦΕΚ 151Α), όπως τροποποιήθηκε και ισχύει, που έχει ως εξής:

«για ιστιοφόρα ή μηχανοκίνητα ή μικτά σκάφη με χώρο ενδιαίτησης, ολικού μήκους μέχρι και επτά (7) μέτρα, οκτώ χιλιάδες (8.000) ευρώ, πάνω από επτά (7) και μέχρι δέκα (10) μέτρα προστίθενται δύο χιλιάδες (2.000) ευρώ ανά επιπλέον μέτρο μήκους, πάνω από δέκα (10) και μέχρι δώδεκα (12) μέτρα προστίθενται πέντε χιλιάδες (5.000) ευρώ ανά επιπλέον μέτρο μήκους, πάνω από δώδεκα (12) και μέχρι δεκαπέντε (15) μέτρα δέκα χιλιάδες (10.000) ευρώ ανά επιπλέον μέτρο μήκους, πάνω από δεκαπέντε (15) και μέχρι δεκαοκτώ (18) μέτρα δεκαπέντε χιλιάδες (15.000) ευρώ ανά επιπλέον μέτρο μήκους, πάνω από δεκαοκτώ (18) και μέχρι είκοσι δύο (22) μέτρα είκοσι χιλιάδες (20.000) ευρώ ανά επιπλέον μέτρο μήκους και πάνω από είκοσι δύο (22) μέτρα

προστίθενται τριάντα πέντε χιλιάδες (35.000) ευρώ ανά επιπλέον μέτρο μήκους.»

14. Με την παράγραφο 5 του άρθρου 28 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται το πρώτο εδάφιο της περίπτωσης η' της παραγράφου 1 του άρθρου 16 του Κ.Φ.Ε. που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν.2238/1994 (ΦΕΚ 151Α), όπως τροποποιήθηκε και ισχύει, που έχει ως εξής:

«Η ετήσια αντικειμενική δαπάνη, εξωτερικής δεξαμενής κολύμβησης που προκύπτει για τον κύριο ή κάτοχο αυτής, ορίζεται, ανάλογα με την επιφάνεια της, ανά κλίμακα, σε εκατό (100) ευρώ το τετραγωνικό μέτρο μέχρι τα εξήντα (60) τετραγωνικά μέτρα και σε διακόσια (200) ευρώ το τετραγωνικό μέτρο για επιφάνεια άνω των εξήντα (60) τετραγωνικών μέτρων.»

15. Με την παράγραφο 6 του άρθρου 28 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται η παράγραφος 1 του άρθρου 8 του ν.3899/2010 (ΦΕΚ 212Α), που έχει ως εξής:

«1. Εξαιρείται και δεν υπάγεται στις ρυθμίσεις της περίπτωσης γ' του άρθρου 17 του Κ.Φ.Ε. η από την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού και μέχρι 31.12.2012 δαπάνη για την αγορά από ενήλικο, με δικαίωμα πλήρους κυριότητας, καθώς και η ανέγερση από αυτόν οικοδομής, ως πρώτης κατοικίας, εφόσον η επιφάνεια της δεν υπερβαίνει τα εκατόν είκοσι (120) τ. μ. και η συνολική αξία της το ποσό των διακοσίων χιλιάδων (200.000) ευρώ. Αν η αξία της οικοδομής υπερβαίνει το ποσό των διακοσίων χιλιάδων (200.000) ευρώ ή η επιφάνεια της τα εκατόν είκοσι (120) τ.μ., λαμβάνεται υπόψη για την εφαρμογή της περίπτωσης γ' του άρθρου 17 του Κ.Φ.Ε., η επιπλέον του ποσού αυτού δαπάνη ή η δαπάνη που αντιστοιχεί στην επιφάνεια των, πάνω από τα εκατόν είκοσι (120), τετραγωνικών μέτρων. Αν συντρέχουν και οι δύο ανωτέρω προϋποθέσεις, λαμβάνεται υπόψη το μεγαλύτερο, κατά περίπτωση ποσό μεταξύ της δαπάνης των πάνω των διακοσίων χιλιάδων (200.000) ευρώ και της δαπάνης που αντιστοιχεί στην επιφάνεια πάνω από τα εκατόν είκοσι (120) τ.μ.. Κατά την εφαρμογή των προηγούμενων εδαφίων δεν θεωρείται ότι αποκτάται πρώτη κατοικία, αν ο υπόχρεος, ο άλλος σύζυγος και τα τέκνα που τους βαρύνουν, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 7 του Κ.Φ.Ε., έχουν δικαίωμα πλήρους κυριότητας ή ισόβιας επικαρπίας ή οίκησης, εξ ολοκλήρου ή επί ιδανικού μεριδίου, σε άλλη κατοικία ή κατοικίες, εφόσον το άθροισμα της συνολικής επιφάνειας που τους αντιστοιχεί υπερβαίνει τα εβδομήντα (70) τ.μ.. Η επιφάνεια αυτή προσαυξάνεται κατά είκοσι (20) τ.μ. για καθένα από τα δύο πρώτα τέκνα και κατά είκοσι πέντε (25) τ.μ. για το τρίτο και καθένα από τα επόμενα τέκνα που βαρύνουν τον υπόχρεο ή τον άλλο σύζυγο. Δωρεές ή γονικές παροχές χρηματικών ποσών που συνιστώνται αποκλειστικά για την αγορά ή ανέγερση πρώτης κατοικίας, κατά τις διατάξεις των προηγούμενων εδαφίων και μέχρι του ποσού που ορίζεται σε αυτές, απαλλάσσονται από τον οικείο φόρο που προβλέπεται από τον Κώδικα Φορολογίας Κληρονομιών, Δωρεών, Γονικών Παροχών, Προικίων και Κερδών από Λαχεία, ο οποίος κυρώθηκε με το ν. 2961/2001 (ΦΕΚ 266 Α).»

16. Με την παράγραφο 3 του άρθρου 32 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται η παράγραφος 2 του άρθρου 82 του Κ.Φ.Ε. που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν.2238/1994 (ΦΕΚ 151Α), όπως τροποποιήθηκε και ισχύει, που έχει ως εξής:

«2. Τα Υπουργεία, οι οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης, οι δικαστικές αρχές, τα νομικά πρόσωπα δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου, οι δημόσιες υπηρεσίες ή αρχές, οι δημόσιες επιχειρήσεις και οργανισμοί και λοιποί φορείς του Δημοσίου, οι οργανισμοί κοινής ωφέλειας, οι τράπεζες και τα λοιπά πιστωτικά ιδρύματα, «οι οργανισμοί συλλογικών επενδύσεων σε κινητές αξίες, τα επιμελητήρια, οι συμβολαιογράφοι, οι υποθηκοφύλακες, οι προϊστάμενοι των κτηματολογικών γραφείων οι συνεταιρισμοί και οι ενώσεις αυτών, οι ενώσεις προσώπων, καθώς και κάθε άλλος φορέας ή επαγγελματική οργάνωση, υποχρεούνται να υποβάλλουν ηλεκτρονικά στο Υπουργείο Οικονομικών κάθε στοιχείο και πληροφορία οικονομικού και φορολογικού ενδιαφέροντος, όπως αμοιβές, αποζημιώσεις, οικονομικές ενισχύσεις, επιδοτήσεις, απαιτήσεις από δικαστικές διεκδικήσεις, στοιχεία για την παροχή αδειών άσκησης επαγγέλματος, πληροφορίες για κατοχή ακινήτων, αυτοκινήτων, αεροσκαφών, πλοίων ή σκαφών αναψυχής και λοιπών περιουσιακών στοιχείων.»

17. Με την παράγραφο 1 του άρθρου 33 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται η παράγραφος 2 του άρθρου 36 του ν. 3842/2010 (ΦΕΚ 58 Α'), που έχει ως εξής:

«2. Επί της συνολικής αξίας της ακίνητης περιουσίας κάθε φυσικού προσώπου επιβάλλεται φόρος σύμφωνα με την ακόλουθη κλίμακα:

Κλιμάκιο (α)	Φορολογικός συντελεστής κατά κλιμάκιο %	Ποσό φόρου κατά κλιμάκιο (α)	Σύνολο Φορολογητέας Αξίας (α)	Σύνολο Φόρου (α)
400.000,00	0	0,00	400.000,00	0,00
100.000,00	0,1 %	100,0	500.000,00	100,00
100.000,00	0,3 %	300,0	600.000,00	400,00
100.000,00	0,6 %	600,0	700.000,00	1.000,00
100.000,00	0,9 %	900,0	800.000,00	1.900
υπερβάλλον	1,0 %»			

18. Με την περίπτωση α' της παραγράφου 1 του άρθρου 34 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται η περίπτωση 27 του Κεφαλαίου Α. ΑΓΑΘΑ του Παραρτήματος ΙΙΙ «Αγαθά και Υπηρεσίες που υπάγονται σε μειωμένο συντελεστή (δεύτερο και τρίτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 21)» του Κώδικα Φόρου Προστιθέμενης Αξίας, ο οποίος κυρώθηκε με το νόμο 2859/2000 (ΦΕΚ 248 Α), όπως ισχύει, που έχει ως εξής:

«27. Παρασκευάσματα λαχανικών, καρπών και φρούτων ή άλλων μερών φυτών. Εξαιρείται ο μούστος σταφυλιών (Δ.Κ. 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008 και ΕΧ 2009).»

19. Με την περίπτωση β' της παραγράφου 1 του άρθρου 34 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται η περίπτωση 28 του Κεφαλαίου Α. ΑΓΑΘΑ του Παραρτήματος ΙΙΙ «Αγαθά και Υπηρεσίες που υπάγονται σε μειωμένο συντελεστή (δεύτερο και τρίτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 21)» του Κώδικα Φόρου Προστιθέμενης Αξίας, ο οποίος κυρώθηκε με το νόμο 2859/2000 (ΦΕΚ 248 Α), όπως ισχύει, που έχει ως εξής:

«28. Διάφορα παρασκευάσματα διατροφής. Εξαιρούνται τα σύνθετα αλκοολούχα παρασκευάσματα, άλλα από εκείνα που γίνονται με βάση ευώδεις ουσίες, των τύπων που χρησιμοποιούνται για την παρασκευή ποτών (Δ.Κ. 2101, 2102, 2103, 2104, 2105 και ΕΧ 2106).»

20. Με την περίπτωση γ' της παραγράφου 1 του άρθρου 34 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται η περίπτωση 29 του Κεφαλαίου Α. ΑΓΑΘΑ του Παραρτήματος ΙΙΙ «Αγαθά και Υπηρεσίες που υπάγονται σε μειωμένο συντελεστή (δεύτερο και τρίτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 21)» του Κώδικα Φόρου Προστιθέμενης Αξίας, ο οποίος κυρώθηκε με το νόμο 2859/2000 (ΦΕΚ 248 Α), όπως ισχύει, που έχει ως εξής:

«29. Νερά, στα οποία περιλαμβάνονται και τα φυσικά ή τεχνητά μεταλλικά νερά και τα αεριούχα νερά, χωρίς προσθήκη ζάχαρης ή των γλυκαντικών ούτε αρωματισμένα (Δ.Κ. ΕΧ 2201).»

21. Με την παράγραφο 1 του άρθρου 35 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται η παράγραφος 1 του άρθρου 20 του ν. 2948/2001 (ΦΕΚ 242 Α'), που έχει ως εξής:

«1. Τα ετήσια Τέλη κυκλοφορίας που επιβάλλονται στα αυτοκίνητα οχήματα, με την επιφύλαξη των διατάξεων του παρόντος άρθρου με τις οποίες ορίζεται διαφορετικά και λαμβανομένων υπόψη και των διατάξεων της οδηγίας 1999/62/ΕΚ ως προς τα βαρέα φορτηγά οχήματα, ορίζονται ως εξής:

Α. Αυτοκίνητα οχήματα ιδιωτικής χρήσης.

α) Επιβατικά αυτοκίνητα που έχουν ταξινομηθεί για πρώτη φορά στην Ελλάδα έως την 31.10.2010 και δίκυκλες και τρίκυκλες μοτοσικλέτες ανεξαρτήτως της ημερομηνίας πρώτης ταξινόμησης τους στην Ελλάδα, με βάση τον κυλινδρισμό του κινητήρα αυτών:

Κατηγορία	Κινητήρας σε κυβικά εκατοστά	Τέλη κυκλοφορίας (σε ευρώ)
Α'	Έως 300	20
Β'	301-785	50
Γ'	786-1071	110
Δ'	1.072-1.357	120

Ε'	1.358-1.548	220
ΣΤ'	1.549-1.738	240
Ζ'	1.739-1.928	270
Η'	1.929-2.357	600
Θ'	2.358-3.000	800
Ι'	3.001-4.000	1.000
Κ'	4.001 και άνω	1.200

β) Επιβατικά αυτοκίνητα ταξινομούμενα για πρώτη φορά στην Ελλάδα από την 1.11.2010 και μετά, αποκλειστικά με βάση τις εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα (γραμμάρια CO₂ ανά χιλιόμετρο).

Λαμβάνονται υπόψη οι εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα, όπως αυτές αναγράφονται στην άδεια του οχήματος, ως εξής:

ΚΛΙΜΑΚΙΟ ΕΚΠΟΜΠΩΝ ΔΙΟΞΕΙΔΙΟΥ ΤΟΥ ΑΝΘΡΑΚΑ (γρμ. CO ₂ ανά χιλιόμετρο)	ΕΤΗΣΙΑ ΤΕΛΗ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ ΑΝΑ ΓΡΑΜΜΑΡΙΟ ΕΚΠΟΜΠΩΝ CO ₂ (σε ευρώ)
--	--

0-100	0
101-120	0,80
121-140	1,00
141-160	1,50
161-180	2,00
181-200	2,25
201-250	2,50
άνω των 251	3,00

Για τα Ε.Ι.Χ. ρυμουλκούμενα, ημιρυμουλκούμενα (τροχόσπιτα): 125 ευρώ.

Στα ανωτέρω αυτοκίνητα περιλαμβάνονται και τα επιβατικά ιδιωτικής χρήσης αυτοκίνητα που εισάγονται από το αλλοδαπό προσωπικό των εμποροβιομηχανικών επιχειρήσεων των εγκατεστημένων στην Ελλάδα με βάση τον α.ν. 89/1967 (ΦΕΚ 132 Α'). Επίσης περιλαμβάνονται και τα τύπου Jeep αυτοκίνητα, ανεξάρτητα από το χαρακτηρισμό τους ως επιβατικών ή φορτηγών.

γ) Φορτηγά αυτοκίνητα και μοτοσικλέτες:

Κατηγορία	Μικτό βάρος σε χιλιόγραμμα	Τέλη κυκλοφορίας (σε ευρώ)
Α'	έως 1.500	70
Β'	1.501-3.500	95
Γ'	3.501-10.000	270
Δ'	10.001-20.000	540
Ε'	20.001-30.000	850
ΣΤ'	30.001-40.000	1.200
Ζ'	40.001 και άνω	1.350

Για τα ρυμουλκά (τράκτορ): 270 ευρώ.

δ) Λεωφορεία:

Κατηγορία	Θέσεις καθήμενων (σε ευρώ)	Τέλη κυκλοφορίας
Α'	Έως 33	190
Β'	34-50	370
Γ	51 και άνω	465

ε) Αυτοκίνητα που δεν ανήκουν στις πιο πάνω κατηγορίες: 485 ευρώ.

στ) Ειδικά, τα ετήσια τέλη κυκλοφορίας των ιδιωτικής χρήσης επιβατικών οχημάτων που τελούν στο ανασταλτικό τελωνειακό καθεστώς της προσωρινής εισαγωγής, υπολογίζονται αποκλειστικά με βάση τον κυλινδρισμό του κινητήρα αυτών, όπως ορίζεται από τις διατάξεις της υποπερίπτωσης α) της περίπτωσης Α' της παραγράφου 1.

ζ) Στα εκποιούμενα από το Δημόσιο ή τον Οργανισμό Διαχείρισης Δημόσιου Υλικού (Ο.Δ.Δ.Υ.) Α.Ε. επιβατικά αυτοκίνητα οχήματα, τα οποία τίθενται από τους αγοραστές σε κυκλοφορία, ως ιδιωτικής χρήσης, τα τέλη κυκλοφορίας υπολογίζονται όπως και στην προηγούμενη υποπερίπτωση.»

Β. Αυτοκίνητα οχήματα δημόσιας χρήσης.

α) Επιβατικά (με ή χωρίς μετρητή) που έχουν ταξινομηθεί για πρώτη φορά στην Ελλάδα έως την 31.10.2010: 260 ευρώ.

β) Επιβατικά (με ή χωρίς μετρητή) ταξινομούμενα για πρώτη φορά στην Ελλάδα από την 1.11.2010 και μετά, αποκλειστικά με βάση τις εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα (γραμμάρια CO₂ ανά χιλιόμετρο).

Λαμβάνονται υπόψη οι εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα, όπως αυτές αναγράφονται στην άδεια του οχήματος, ως εξής:

ΚΛΙΜΑΚΙΟ ΕΚΠΟΜΠΩΝ ΔΙΟΞΕΙΔΙΟΥ ΤΟΥ ΑΝΘΡΑΚΑ (γρμ. CO ₂ ανά χιλιόμετρο)	ΕΤΗΣΙΑ ΤΕΛΗ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ ΑΝΑ ΓΡΑΜΜΑΡΙΟ ΕΚΠΟΜΠΩΝ CO ₂ (σε ευρώ)
0-100	0
101-150	2,00
Ανω των 151	2,50

γ) Φορτηγά αυτοκίνητα και μοτοσικλέτες:

Κατηγορία	Μικτό βάρος σε χιλιόγραμμα	Τέλη κυκλοφορίας (σε ευρώ)
Α'	έως 3.500	115
Β'	3.501-10.000	175
Γ'	10.001-19.000	310
Δ'	19.001-26.000	450
Ε'	26.001-33.000	590
ΣΤ'	33.001-40.000	840
Ζ'	40.001 και άνω	1.320

Για τα ρυμουλκά (τράκτορ): 270 ευρώ.

δ) Λεωφορεία:

Κατηγορία	Θέσεις καθήμενων και ορθίων	Τέλη κυκλοφορίας (σε ευρώ)
Αστικά Α	έως 50	190
Β	51 και άνω	350
Υπεραστικά Α	έως 50	195
Β	51 και άνω	270
Τουριστικά	Θέσεις καθήμενων έως 40	390

ε) Αυτοκίνητα που δεν ανήκουν στις πιο πάνω κατηγορίες: 270 ευρώ.

Γ. Για τα αλλοδαπά φορτηγά αυτοκίνητα, για κάθε ταξίδι, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά από τις ειδικές συμβάσεις της χώρας μας με άλλα κράτη: 25 ευρώ.

Δ. Για τη χορήγηση προσωρινής άδειας κυκλοφορίας αυτοκινήτων οχημάτων: 3 ευρώ ανά ημέρα.

Ε. Για τη δοκιμαστική κυκλοφορία των αυτοκινήτων οχημάτων:

α) Για μοτοσυκλέτες: 25 ευρώ.

β) Για λοιπά οχήματα: 125 ευρώ.

ΣΤ. Τα Τέλη κυκλοφορίας των δίτροχων, τρίτροχων, μοτοποδηλάτων ορίζονται σε 10 ευρώ.

22. Με την παράγραφο 1 του άρθρου 36 του σχεδίου νόμου αντικαθίστανται οι περιπτώσεις θ', ιγ', ιδ', ιε', ιζ' και ιη' του πίνακα της παραγράφου 1 του άρθρου 73 του ν.2960/2001(ΦΕΚ 265 Α') «Εθνικός Τελωνειακός Κώδικας», όπως ισχύει, που έχουν ως εξής:

«Άρθρο 73

Συντελεστές Ειδικού Φόρου Κατανάλωσης

1. Οι συντελεστές ειδικού φόρου κατανάλωσης (ΕΦΚ) στα παρακάτω ενεργειακά προϊόντα, ορίζονται ως ακολούθως :

ΕΙΔΟΣ	ΚΩΔΙΚΟΣ Σ.Ο.	ΠΟΣΟ ΦΟΡΟΥ ΣΕ ΕΥΡΩ	ΜΟΝΑΔΑ ΕΠΙΒΟΛΗΣ
α)			
β)			
θ) Πετρέλαιο εξωτερικής καύσης (FUEL OIL – Μαζούτ)	2710 19 61 2710 19 63 2710 19 65 2710 19 69	19	1.000 χιλιόγραμμα
ιγ) Υγραέρια (LPG) που χρησιμοποιούνται ως καύσιμα κινητήρων	2711 12 11 έως και 2711 19 00	125	1.000 χιλιόγραμμα
ιδ) Υγραέρια (LPG) και μεθάνιο που χρησιμοποιούνται: - ως καύσιμα θέρμανσης και - για άλλες χρήσεις εκτός από αυτές που καθορίζονται στις περιπτώσεις ιγ' και ιε'	2711 12 11 έως και 2711 19 00 και 2711 29 00	13	1.000 χιλιόγραμμα
ιε) Υγραέρια (LPG) και μεθάνιο που	2711 12 11 έως και		

προορίζονται για βιομηχανική, βιοτεχνική και εμπορική χρήση σε κινητήρες πλην της περίπτωσης ιγ'	2711 19 00 και 2711 29 00	41	1.000 χιλιόγραμμα
ιζ) Φυσικό αέριο που χρησιμοποιείται ως καύσιμο θέρμανσης	2711 11 00 και 2711 21 00	0	Gigajoule μεικτή θερμογόνος δύναμη
ιη) Φυσικό αέριο που χρησιμοποιείται για άλλες χρήσεις εκτός από αυτές που καθορίζονται στις παραπάνω ιστ) και ιζ) περιπτώσεις	2711 11 00 και 2711 21 00	0	Gigajoule μεικτή θερμογόνος δύναμη

23. Με την παράγραφο 2 του άρθρου 36 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται το πρώτο εδάφιο της περίπτωσης α' της παρ. 2 του άρθρου 73 του ν.2960/2001, όπως ισχύει, που έχει ως εξής:

«Για την εφαρμογή των παραπάνω περιπτώσεων ζ' για το πετρέλαιο εσωτερικής καύσης (DIESEL) και ια' για το φωτιστικό πετρέλαιο (κηροζίνη), που χρησιμοποιούνται ως καύσιμα θέρμανσης για τη χρονική περίοδο από την 15η Οκτωβρίου μέχρι και την 30ή Απριλίου κάθε έτους, ο συντελεστής του Ειδικού Φόρου Κατανάλωσης (Ε.Φ.Κ.) ορίζεται σε είκοσι ένα (21) ευρώ το χιλιόλιτρο.»

24. Με την παράγραφο 4 του άρθρου 36 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται το τρίτο εδάφιο της περίπτωσης β) της παραγράφου 1 του άρθρου 97 του ν. 2960/2001, όπως ισχύει, που έχει ως εξής:

«Το συνολικό ποσό του ειδικού φόρου κατανάλωσης, που υπολογίζεται σύμφωνα με τις ανωτέρω περιπτώσεις α' και β' δεν μπορεί να είναι κατώτερο του εβδομήντα πέντε τοις εκατό (75%) του συνολικού ειδικού φόρου κατανάλωσης που επιβάλλεται στη σταθμισμένη μέση τιμή λιανικής πώλησης των τσιγάρων.»

25. Με την παράγραφο 5 του άρθρου 36 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 104 του ν. 2960/2001, όπως ισχύει, που έχει ως εξής:

«Στα πρόσωπα της παραγράφου 1 του άρθρου 106 του παρόντα Κώδικα, μετά από αίτησή τους, παρέχεται πίστωση του φόρου του παρόντα Κώδικα, διάρκειας οκτώ (8) εβδομάδων, εφόσον πρόκειται για βιομηχανοποιημένα καπνά που προορίζονται για εμπορία και παράγονται στο εσωτερικό της χώρας ή παράγονται και προέρχονται από άλλα Κράτη - Μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Ε.Ε.), συμπεριλαμβανομένων των εδαφών των παραγράφων 5 και 6 του άρθρου 54 του παρόντος Κώδικα.»

26. Με την παράγραφο 7 του άρθρου 36 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται η παράγραφος 5 του άρθρου 178 του ν.2960/2001, όπως ισχύει, που έχει ως εξής:

«5. Η είσπραξη του Ειδικού Φόρου Κατανάλωσης για το φυσικό αέριο των περιπτώσεων ιστ', ιζ' και ιη' του άρθρου 73, αναστέλλεται έως την 1.1.2014.»

27. Με την παράγραφο 1 του άρθρου 37 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται η παράγραφος 3 του άρθρου 10 του ν. 3833/2010 (Α' 40), που έχει ως εξής:

«3. Ο διορισμός των επιτυχόντων σε διαδικασίες επιλογής τακτικού προσωπικού του Α.Σ.Ε.Π. και των φορέων, οι οποίες προκηρύχθηκαν βάσει εγκριτικών αποφάσεων της Τριμελούς Επιτροπής της ΠΥΣ 33/2006, έτους 2009 ή και προγενέστερων ετών και για τους οποίους οι οριστικοί πίνακες αποτελεσμάτων θα εκδοθούν μετά την 1.1.2010, διενεργείται σταδιακά, βάσει σειράς επιτυχίας, εντός του έτους 2011 και ολοκληρώνεται, μέχρι την εξάντληση των περιλαμβανομένων στους οριστικούς πίνακες και πάντως όχι πέραν της 31.12.2013. Εγκριτικές αποφάσεις της Τριμελούς Επιτροπής της ΠΥΣ 33/2006, όπως ισχύει, που έχουν εκδοθεί μέχρι 31.12.2009 και για τις οποίες δεν έχουν εκδοθεί οι σχετικές προκηρύξεις, παύουν να ισχύουν, με εξαίρεση όσες αφορούν προσωπικό που υπάγεται στις ρυθμίσεις του τρίτου εδαφίου της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού.»

28. Με την παράγραφο 2 του άρθρου 37 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται το πρώτο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 11 του ν. 3833/2010 (Α' 40), που έχει ως εξής:

«Από την 1η Ιανουαρίου 2011 και μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 2013, ο αριθμός των ετήσιων προσλήψεων και διορισμών του μόνιμου προσωπικού και του προσωπικού με σχέση εργασίας αορίστου χρόνου στους φορείς της παρ. 1 του άρθρου 1 του ν. 3812/2009, δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερος συνολικά από το λόγο ένα προς πέντε (μία πρόσληψη ανά πέντε αποχωρήσεις), στο σύνολο των φορέων.»

29. Με την παράγραφο 3 του άρθρου 37 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται το πρώτο εδάφιο της παρ. 6 του άρθρου 11 του ν. 3833/2010 (Α' 40), όπως ισχύει, που έχει ως εξής:

«Οι εγκρίσεις πρόσληψης προσωπικού με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου και οι συμβάσεις μίσθωσης έργου για το έτος 2011 περιορίζονται κατά δεκαπέντε τοις εκατό (15%) σε σχέση με τις αντίστοιχες εγκρίσεις του έτους 2010.»

30. Με την παράγραφο 4 του άρθρου 37 του σχεδίου νόμου τροποποιείται η παράγραφος 2 του άρθρου 51 του ν. 3528/2007 (Υπαλληλικός Κώδικας ΦΕΚ Α' 26), όπως ισχύει, που έχει ως εξής:

«2. Στους υπαλλήλους επιτρέπεται η χορήγηση άδειας χωρίς αποδοχές συνολικής διάρκειας έως δύο (2) ετών, ύστερα από αίτηση τους και γνώμη του υπηρεσιακού συμβουλίου, για σοβαρούς ιδιωτικούς λόγους.»

- 31. Με την παράγραφο 8 του άρθρου 37 του σχεδίου νόμου τροποποιείται το πρώτο εδάφιο μετά την περ. β' της παρ. 4 του άρθρου πέμπτου του ν.3839/2010 όπως ισχύει, που έχει ως εξής:**

«Τα υπό στοιχείο α' μέλη του Υπηρεσιακού Συμβουλίου ορίζονται με απόφαση του οικείου Υπουργού ή του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας ή του διοικητικού συμβουλίου του Ν.Π.Δ.Δ. και τοποθετούνται ως προϊστάμενοι Διεύθυνσης μέχρι την επιλογή των προϊσταμένων Διευθύνσεων από τα Σ.Ε.Π. με τις διατάξεις του παρόντος νόμου και πάντως όχι πέραν του ενός (1) έτους από την τοποθέτησή τους.»

- 32. Με την παράγραφο 1 του άρθρου 38 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται η παράγραφος 1 του άρθρου 6 του ν. 3833/2010 (ΦΕΚ 40 Α'), όπως ισχύει, που έχει ως εξής:**

«1. Το τέταρτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 16 του ν. 3205/2003 αντικαθίσταται ως εξής: "Οι κατά τα ως άνω ώρες απογευματινής υπερωριακής εργασίας δεν μπορεί να υπερβαίνουν τις σαράντα (40) ώρες μηνιαίως ανά υπάλληλο."»

- 33. Με την παράγραφο 2 του άρθρου 39 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται η παρ. 5 του άρθρου 19 του ν.δ. 2961/1954 (ΦΕΚ Α'197), όπως ισχύει, που έχει ως εξής:**

«5. Λόγω των εορτών Πάσχα και Χριστουγέννων παρέχεται κάθε χρόνο στους επιδοτούμενους ανέργους οικονομική ενίσχυση ως εξής:

α. Για τις εορτές του Πάσχα ίση με το μισό του μηνιαίου ποσού του επιδόματος ανεργίας, εφόσον έχουν συμπληρώσει διάρκεια τακτικής επιδότησης τριών μηνών στο χρονικό διάστημα από 1 Ιανουαρίου μέχρι 30 Απριλίου. Αν οι επιδοτούμενοι έχουν συμπληρώσει διάρκεια επιδότησης μικρότερη απ' αυτήν που καθορίζεται πιο πάνω, δικαιούνται οικονομική ενίσχυση ίση με τρία ημερήσια επιδόματα ανεργίας για κάθε μήνα επιδότησης.

β. Για τις εορτές των Χριστουγέννων ίση με το ποσό του μηνιαίου επιδόματος ανεργίας, εφόσον έχουν συμπληρώσει διάρκεια τακτικής επιδότησης τεσσάρων μηνών στο χρονικό διάστημα από 1 Μαΐου μέχρι 31 Δεκεμβρίου. Αν οι επιδοτούμενοι έχουν συμπληρώσει διάρκεια επιδότησης μικρότερη απ' αυτήν που καθορίζεται πιο πάνω, δικαιούνται οικονομική ενίσχυση ίση με έξι ημερήσια επιδόματα ανεργίας για κάθε μήνα επιδότησης.»

34. Με το άρθρο 41 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται το άρθρο 5 του Π.Δ. 81/2003 (ΦΕΚ 77 Α'), όπως ισχύει, που έχει ως εξής:

«Άρθρο 5

Κανόνες προστασίας εργαζομένων και αποφυγής καταστροφικών σε βάρος τους.

1. Η χωρίς περιορισμό ανανέωση συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου είναι επιτρεπτή, αν δικαιολογείται από έναν αντικειμενικό λόγο. Αντικειμενικός λόγος υφίσταται ιδίως: Αν δικαιολογείται από τη μορφή ή το είδος ή τη δραστηριότητα του εργοδότη ή της επιχείρησης, ή από ειδικούς λόγους ή ανάγκες, εφόσον τα στοιχεία αυτά προκύπτουν αμέσως ή εμμέσως από την οικεία σύμβαση, όπως η προσωρινή αναπλήρωση μισθωτού, η εκτέλεση εργασιών παροδικού χαρακτήρα, η προσωρινή σώρευση εργασίας, ή η ορισμένη διάρκεια βρίσκεται σε συνάρτηση με εκπαίδευση ή κατάρτιση, ή γίνεται με σκοπό τη διευκόλυνση μετάβασης του εργαζομένου σε συναφή απασχόληση, ή γίνεται για την πραγματοποίηση συγκεκριμένου έργου ή προγράμματος ή συνδέεται με συγκεκριμένο γεγονός, ή αναφέρεται στον τομέα των επιχειρήσεων αεροπορικών μεταφορών και των επιχειρήσεων που ασκούν δραστηριότητες παροχής υπηρεσιών αεροδρομίου εδάφους και πτήσης.

2. Σε κάθε περίπτωση, οι λόγοι οι οποίοι δικαιολογούν την ανανέωση της σύμβασης ή σχέσης εργασίας ορισμένης χρονικής διάρκειας πρέπει να αναφέρονται στη σχετική συμφωνία των μερών, η οποία συνάπτεται εγγράφως, ή να προκύπτουν ευθέως από αυτήν. Αντίγραφο της συμφωνίας αυτής πρέπει να παραδίδεται στον εργαζόμενο αμελλητί μετά την έναρξη της προσφοράς της εργασίας του. Ο έγγραφος τύπος της ανωτέρω συμφωνίας δεν είναι απαραίτητος, όταν η ανανέωση της σύμβασης ή σχέσης εργασίας έχει εντελώς ευκαιριακό χαρακτήρα και δεν έχει διάρκεια μεγαλύτερη των δέκα (10) εργασίμων ημερών.

3. Σε περίπτωση που η χρονική διάρκεια των διαδοχικών συμβάσεων ή σχέσεων εργασίας ορισμένου χρόνου υπερβαίνει συνολικά τα δύο (2) έτη, τεκμαίρεται ότι με αυτές επιδιώκεται η κάλυψη πάγιων και διαρκών αναγκών της επιχείρησης ή εκμετάλλευσης με συνέπεια τη μετατροπή αυτών σε συμβάσεις ή σχέσεις εργασίας αορίστου χρόνου. Αν στο χρονικό διάστημα των δύο ετών ο αριθμός των ανανεώσεων των σύμφωνα με την παράγραφο 4 του παρόντος άρθρου διαδοχικών συμβάσεων ή σχέσεων εργασίας υπερβαίνει τις τρεις (3) τεκμαίρεται ότι με αυτές επιδιώκεται η κάλυψη πάγιων και διαρκών αναγκών της επιχείρησης ή εκμετάλλευσης με συνέπεια τη μετατροπή των συμβάσεων αυτών σε συμβάσεις ή σχέσεις εργασίας αορίστου χρόνου. Το βάρος της ανταπόδειξης σε κάθε περίπτωση φέρει ο εργοδότης.

4. "Διαδοχικές" θεωρούνται οι συμβάσεις ή σχέσεις εργασίας ορισμένου χρόνου που καταρτίζονται μεταξύ του ίδιου εργοδότη και του ίδιου εργαζομένου, με τους ίδιους ή παρεμφερείς όρους εργασίας και δεν μεσολαβεί μεταξύ τους χρονικό διάστημα μεγαλύτερο των σαράντα πέντε (45) ημερών, στις οποίες συμπεριλαμβάνονται και οι μη εργάσιμες ημέρες. Προκειμένου περί ομίλου επιχειρήσεων για την εφαρμογή του προηγούμενου εδαφίου στην

έννοια του όρου "ίδιου εργοδότη" περιλαμβάνονται και οι επιχειρήσεις του Ομίλου.

5. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται σε συμβάσεις ή ανανεώσεις συμβάσεων ή σχέσεις εργασίας που συνάπτονται μετά την θέση σε ισχύ του παρόντος διατάγματος".

35. Με το άρθρο 42 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται το άρθρο 41 του ν. 1892/1990 (ΦΕΚ101 Α'), όπως ισχύει, που έχει ως εξής:

«Άρθρο 41

Διευθέτηση χρόνου εργασίας

1. Σε επιχειρήσεις στις οποίες εφαρμόζεται συμβατικό ωράριο εργασίας έως σαράντα (40) ωρών εβδομαδιαίως, επιτρέπεται για μία χρονική περίοδο (περίοδος αυξημένης απασχόλησης) ο εργαζόμενος να απασχολείται δύο (2) ώρες την ημέρα επιπλέον των οκτώ (8) ωρών, υπό την προϋπόθεση ότι οι επιπλέον των σαράντα (40) (ή του μικρότερου συμβατικού ωραρίου) ώρες εργασίας την εβδομάδα αφαιρούνται από τις ώρες εργασίας μιας άλλης χρονικής περιόδου (περίοδος μειωμένης απασχόλησης). Αντί της παραπάνω μειώσεως των ωρών εργασίας, επιτρέπεται να χορηγείται στον εργαζόμενο ανάλογη ημερήσια ανάπαυση (ρεπό) ή συνδυασμός μειωμένων ωρών και ημερών αναπαύσεως. Το χρονικό διάστημα των περιόδων αυξημένης και μειωμένης απασχόλησης δεν υπερβαίνει συνολικά τους τέσσερις (4) μήνες κατά ημερολογιακό έτος (περίοδος αναφοράς). Η επιπλέον απασχόληση παρέχεται από τον εργαζόμενο υπό τις προϋποθέσεις της παραγράφου 6, εφόσον η επιχείρηση εμφανίζει σωρευση εργασίας που οφείλεται είτε στη φύση, στο είδος ή στο αντικείμενο των εργασιών της είτε σε ασυνήθεις ή απρόβλεπτους λόγους. Ο εργαζόμενος έχει δικαίωμα να αρνηθεί την παροχή της επιπλέον αυτής εργασίας, αν δεν είναι σε θέση να την εκτελέσει και η άρνηση του δεν είναι αντίθετη με την καλή πίστη. Αυτή η άρνηση του εργαζομένου να παράσχει την επιπλέον εργασία δεν συνιστά λόγο καταγγελίας της σύμβασης εργασίας του. Οι κείμενες προστατευτικές διατάξεις για το χρόνο υποχρεωτικής ανάπαυσης των εργαζομένων έχουν πλήρη εφαρμογή και κατά την περίοδο της αυξημένης απασχόλησης. Κατά τη διευθέτηση ο μέσος όρος των ωρών εβδομαδιαίας εργασίας κατά την περίοδο του τετραμήνου (περίοδος αναφοράς), στις οποίες δεν περιλαμβάνονται οι ώρες της υπερεργασίας και των νόμιμων υπερωριών της περιόδου μειωμένης απασχόλησης, παραμένει στις σαράντα (40) ώρες ή, εάν εφαρμόζεται μικρότερο συμβατικό ωράριο, παραμένει στον αριθμό ωρών του μικρότερου αυτού ωραρίου, ενώ, με συνυπολογισμό των ανωτέρω ωρών υπερεργασίας και νόμιμων υπερωριών, δεν επιτρέπεται να υπερβαίνει τις σαράντα οκτώ (48) ώρες.

2. Σε επιχειρήσεις στις οποίες εφαρμόζεται συμβατικό ωράριο εργασίας έως σαράντα (40) ωρών εβδομαδιαίως, εφόσον η επιχείρηση εμφανίζει σωρευση εργασίας που οφείλεται είτε στη φύση, στο είδος ή στο αντικείμενο των εργασιών της είτε σε ασυνήθεις ή απρόβλεπτους λόγους, επιτρέπεται, αντί της κατά την προηγούμενη παράγραφο διευθέτησης, να συμφωνείται, υπό τις προϋποθέσεις της παραγράφου 6, ότι μέχρι διακόσιες πενήντα έξι (256) ώρες

εργασίας από το συνολικό χρόνο απασχόλησης εντός ενός (1) ημερολογιακού έτους, κατανέμονται με αυξημένο αριθμό ωρών σε ορισμένες χρονικές περιόδους, που δεν μπορούν να υπερβαίνουν τις τριάντα δύο (32) εβδομάδες ετησίως και με αντιστοίχως μειωμένο αριθμό ωρών κατά το λοιπό διάστημα του ημερολογιακού έτους. Ο εργαζόμενος έχει δικαίωμα να αρνηθεί την παροχή της επιπλέον αυτής εργασίας, αν δεν είναι σε θέση να την εκτελέσει και η άρνηση του δεν είναι αντίθετη με την καλή πίστη. Αυτή η άρνηση του εργαζομένου να παράσχει την επιπλέον εργασία δεν συνιστά λόγο καταγγελίας της σύμβασης εργασίας του. Οι κείμενες προστατευτικές διατάξεις για το χρόνο υποχρεωτικής ανάπαυσης των εργαζομένων πρέπει να τηρούνται και κατά την περίοδο της αυξημένης απασχόλησης. Κατά τη διευθέτηση ο μέσος όρος των ωρών εβδομαδιαίας εργασίας ετησίως (περίοδος αναφοράς), στις οποίες δεν περιλαμβάνονται οι ώρες της υπερεργασίας και των νόμιμων υπερωριών της περιόδου μειωμένης απασχόλησης, παραμένει στις σαράντα (40) ώρες ή, εάν εφαρμόζεται μικρότερο συμβατικό ωράριο, παραμένει στον αριθμό ωρών του μικρότερου αυτού ωραρίου, ενώ με συνυπολογισμό των ανωτέρω ωρών υπερεργασίας και νόμιμων υπερωριών, δεν επιτρέπεται να υπερβαίνει τις σαράντα οκτώ (48) ώρες.

3. Κατά τη Διευθέτηση του χρόνου εργασίας της προηγούμενης παραγράφου επιτρέπεται να χορηγείται στον εργαζόμενο, αντί μειώσεως των ωρών εργασίας, προς αντιστάθμιση των πρόσθετων ωρών που εργάστηκε κατά την περίοδο αυξημένου ωραρίου, ανάλογη ημερήσια ανάπαυση (ρεπό) ή ανάλογη προσαύξηση της ετήσιας άδειας με αποδοχές ή συνδυασμός μειωμένων ωρών και ημερών αναπαύσεως ή ημερών αδειάς.

4. Η καταβαλλόμενη αμοιβή κατά το χρονικό διάστημα της διευθέτησης των παραγράφων 1 και 2 είναι ίση με την αμοιβή για εργασία σαράντα (40) ωρών εβδομαδιαίως, εφόσον στην επιχείρηση ισχύει εβδομαδιαίο ωράριο σαράντα (40) ωρών. Αν στην επιχείρηση ισχύει εβδομαδιαίο ωράριο μικρότερο των σαράντα (40) ωρών, η καταβαλλόμενη κατά το χρονικό διάστημα της διευθέτησης αμοιβή είναι ίση με την αμοιβή που προβλέπεται για το εβδομαδιαίο αυτό ωράριο.

5. α. Κατά την περίοδο της αυξημένης απασχόλησης των παραγράφων 1 και 2 η ημερήσια απασχόληση του εργαζομένου δεν επιτρέπεται να υπερβαίνει τις δέκα (10) ώρες. Στις υπερβάσεις του νόμιμου ημερήσιου ωραρίου μέχρι το ανώτατο όριο των δέκα (10) ωρών, καθώς και στις υπερβάσεις των σαράντα (40) ωρών εβδομαδιαίως δεν εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 1 του ν. 3385/2005 (ΦΕΚ 210 Α'). β. Κατά την περίοδο της μειωμένης απασχόλησης των παραγράφων 1 και 2, η υπέρβαση του συμφωνηθέντος μειωμένου εβδομαδιαίου ωραρίου, η οποία επιτρέπεται κατ' εξαίρεση, αντιμετωπίζεται ως εξής: Οι πρώτες πέντε (5) ώρες υπέρβασης για τους απασχολούμενους με το σύστημα της πενθήμερης εβδομαδιαίας εργασίας και οι πρώτες οκτώ (8) ώρες υπέρβασης για τους απασχολούμενους με το σύστημα της εξαήμερης εβδομαδιαίας εργασίας θεωρούνται υπερεργασία και αμείβονται με το καταβαλλόμενο ωρομίσθιο προσαυξημένο κατά 30%. Οι ώρες πέραν των πέντε (5) πρώτων ή των οκτώ (8) πρώτων, σύμφωνα με το προηγούμενο εδάφιο, θεωρούνται ώρες υπερωρίας. Εφόσον τηρηθούν οι προϋποθέσεις νομιμότητας των υπερωριών, κάθε ώρα υπέρβασης πέραν των πέντε (5) ή οκτώ (8) πρώτων ωρών αποτελεί νόμιμη υπερωρία και αμείβεται με το καταβαλλόμενο

ωρομίσθιο προσαυξημένο κατά 75%, άλλως αποτελεί κατ' εξαίρεση υπερωρία και αποζημιώνεται με το καταβαλλόμενο ωρομίσθιο προσαυξημένο κατά 100%.

6. Η Διευθέτηση του χρόνου εργασίας των παραγράφων 1 και 2 καθορίζεται, κατά σειρά προτεραιότητας, με επιχειρησιακές συλλογικές συμβάσεις εργασίας ή με συμφωνίες του εργοδότη και του επιχειρησιακού σωματείου ή του εργοδότη και του συμβουλίου των εργαζομένων ή του εργοδότη και των ενώσεων προσώπων της επόμενης παραγράφου.

7. Η ένωση προσώπων που αναφέρεται στην προηγούμενη παράγραφο μπορεί να συσταθεί και από πέντε (5) τουλάχιστον εργαζόμενους, εφόσον ο συνολικός αριθμός των εργαζομένων στην επιχείρηση ανέρχεται τουλάχιστον σε είκοσι (20). Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται οι διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 1 του ν. 1264/1982 (ΦΕΚ 79 Α'). Σε επιχειρήσεις που δεν υπάρχει επιχειρησιακό σωματείο ή συμβούλιο εργαζομένων ή ένωση προσώπων της παραγράφου 3 του άρθρου 1 του ν. 1264/1982 (ΦΕΚ 79 Α'), ή απασχολούν λιγότερους από είκοσι (20) εργαζόμενους, η συμφωνία διευθέτησης του χρόνου εργασίας γίνεται μεταξύ του εργοδότη και του αντίστοιχου κλαδικού σωματείου ή της αντίστοιχης ομοσπονδίας. Σε περίπτωση που δεν επιτευχθεί συμφωνία μεταξύ του εργοδότη και του αντίστοιχου κλαδικού σωματείου ή της αντίστοιχης ομοσπονδίας, το θέμα μπορεί να παραπέμπεται από τον ενδιαφερόμενο στις υπηρεσίες μεσολάβησης και διαιτησίας του Οργανισμού Μεσολάβησης και Διαιτησίας (Ο.ΜΕ.Δ.) κατά τις διατάξεις του ν. 1876/1990 (ΦΕΚ 27 Α'), όπως ισχύει και των προεδρικών διαταγμάτων 198/1990 (ΦΕΚ 76 Α'), 147/1990 (ΦΕΚ 60 Α'), 438/1993 (ΦΕΚ 184 Α'), που εκδόθηκαν κατ' εξουσιοδότηση του.

8. Με επιχειρησιακές και κλαδικές συλλογικές συμβάσεις εργασίας μπορεί να καθορίζεται άλλο σύστημα διευθέτησης χρόνου εργασίας, ανάλογα με τις ιδιαιτερότητες του κλάδου ή της επιχείρησης.

9. Αν για οποιονδήποτε λόγο, ιδίως εξαιτίας παραίτησης ή απόλυσης του εργαζομένου, δεν εφαρμόζεται ή δεν ολοκληρώνεται η διευθέτηση του χρόνου εργασίας σύμφωνα με τον παρόντα νόμο, έχουν πλήρη εφαρμογή όλες οι προστατευτικές διατάξεις που καθορίζουν τις συνέπειες της υπέρβασης του ημερήσιου και εβδομαδιαίου ωραρίου εργασίας.

10. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται και για: α) εποχιακές επιχειρήσεις και β) εργαζομένους με σύμβαση εργασίας διάρκειας μικρότερης του ενός (1) έτους.

11. Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης ρυθμίζεται ο τρόπος κατάθεσης των συμφωνιών, η επιβολή κυρώσεων σε περίπτωση μη τήρησης αυτών, η τηρούμενη διαδικασία, καθώς και κάθε λεπτομέρεια, που αφορά την εφαρμογή του άρθρου αυτού.

12. Με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου δεν θίγονται οι σχετικές ρυθμίσεις του ν. 2602/1998 (ΦΕΚ 83 Α') ή άλλων ειδικών νόμων, που αποσκοπούν στην εξυγίανση φορέων του ευρύτερου δημόσιου τομέα."

36. Με την παράγραφο 4 του άρθρου 44 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται η παράγραφος 2 του άρθρου 4 του ν. 2458/1997 (ΦΕΚ 15 Α), που έχει ως εξής:

«2. Οι Ασφαλισμένοι κατατάσσονται, με δηλωσή τους, σε μία από τις επτά ασφαλιστικές κατηγορίες. Εάν δεν υποβάλουν σχετική δήλωση, η κατάταξη

γίνεται στην 1η κατηγορία. Είναι δυνατή η αλλαγή κατηγορίας με δήλωση του ασφαλισμένου που ισχύει από την πρώτη του επόμενου της υποβολής της έτους.»

37. Με την παράγραφο 6 του άρθρου 44 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται η παράγραφος 1 του άρθρου 51 του ν. 2084/92 (ΦΕΚ 165 Α'), που έχει ως εξής:

«1. Προκειμένου περί μισθωτών το ποσό της μηνιαίας σύνταξης λόγω γήρατος η αναπηρίας για χρόνο ασφάλισης 35 ετών ή 10.500 ημερών δεν μπορεί να υπερβαίνει, χωρίς οικογενειακά επιδόματα, το 80% των κατά τις οικείες διατάξεις των φορέων και τις διατάξεις του άρθρου 50 του παρόντος μηνιαίων συντάξιμων αποδοχών, ούτε το τετραπλάσιο του κατ' έτος 1991 μέσου μηνιαίου κατά κεφαλήν Α.Ε.Π. αναπροσαρμοσμένου με το εκάστοτε ποσοστό αύξησης των συντάξεων των δημοσίων υπαλλήλων.»

38. Με την παράγραφο 7 του άρθρου 44 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται η παράγραφος 2 του άρθρου 51 του ν. 2084/92, όπως ισχύει, που έχει ως εξής:

«2. Το ποσό της σύνταξης για όσους παραμένουν στην υπηρεσία μετά τη συμπλήρωση 35ετούς συντάξιμου χρόνου αυξάνεται κατά 2,5% για κάθε πλήρες έτος ασφάλισης ή 300 ημέρες υπηρεσίας πέραν του 35ου έτους έως και του 37ου και κατά 3,5% για κάθε πλήρες έτος ασφάλισης ή 300 ημέρες υπηρεσίας πέραν του 37ου έτους μέχρι και του 40ού. Η προσαύξηση αυτή χορηγείται και πέραν 80% των συνταξίμων αποδοχών της προηγούμενης παραγράφου. Από τις διατάξεις της παραγράφου αυτής εξαιρείται το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, για το οποίο έχουν εφαρμογή οι διατάξεις της νομοθεσίας του.»

39. Με την παράγραφο 8 του άρθρου 44 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται το β' εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 29 του ν. 2084/1992, όπως ισχύει, που έχει ως εξής:

«Για κάθε πλήρες έτος ή 300 ημέρες ασφάλισης, πέραν των 35 ετών ή των 10.500 ημερών ασφάλισης, που πραγματοποιούνται μετά το 65ο έτος της ηλικίας και μέχρι το 68ο, το ανωτέρω ποσοστό αυξάνεται σε 3,3%.»

40. Με το άρθρο 45 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται το δύο τελευταία εδάφια του άρθρου 3 του ν. 3730/2008 (ΦΕΚ Α' 262), όπως ισχύει, που έχει ως εξής:

«3. Ειδικά τα καταστήματα υγειονομικού ενδιαφέροντος εμβαδού έως 70 τ.μ., της περίπτωσης β' της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, χαρακτηρίζονται με απόφαση του ιδιοκτήτη τους, που θα ενσωματώνεται στην άδεια λειτουργίας τους, ως καταστήματα αποκλειστικά για καπνίζοντες ή μη καπνίζοντες. Με νεότερη αίτηση του ιδιοκτήτη, δύναται να τροποποιηθεί, σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία, ο χαρακτηρισμός αυτός). Η απαγόρευση του καπνίσματος,

σύμφωνα με την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου ισχύει από 1.9.2010. Εξαιρούνται τα καζίνο και τα κέντρα διασκέδασης, άνω των 300 τ.μ., με ζωντανή μουσική, για τα οποία η απαγόρευση του καπνίσματος ισχύει από 1.6.2011. Με απόφαση του Υπουργού Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης καθορίζονται οι όροι και προϋποθέσεις συμμόρφωσης των καζίνο και των κέντρων αυτών για τη μεταβατική περίοδο.»

41. Με την παράγραφο 2 του άρθρου 46 του σχεδίου νόμου τροποποιείται το παράγραφο 1 του άρθρου 19 του ν. 3869/2010 (ΦΕΚ 130^Α), όπως ισχύει, που έχει ως εξής:

«1. Από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου και μέχρι την 30ή Ιουνίου 2011 απαγορεύεται ο πλειστηριασμός του ακινήτου της παραγράφου 2 του άρθρου 9.»

42. Με την παράγραφο 1 του άρθρου 47 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται η παράγραφος 1 του άρθρου 5 του α.ν. 598/1968 (Α' 256), όπως τροποποιήθηκε και ισχύει, που έχει ως εξής:

«1. Οι ακαθάριστες εισπράξεις από κάθε είδους αμοιβαία στοιχήματα, με εξαίρεση το πρόσθετο αμοιβαίο στοίχημα (sweepstakes) της παραγράφου 3 του άρθρου 4 του παρόντος, διανέμονται ως εξής:

- α) ποσοστό 80% σε αυτούς που κερδίζουν,
- β) ποσοστό 5% για έπαθλα ιπποδρομιών,
- γ) ποσοστό 0,125% στη Φίλιππο Ένωση,
- δ) ποσοστό 0,50% στο Ταμείο Προνοίας και Επικουρικής Ασφάλισης Προσωπικού Ιπποδρομιών (ΤΑΠΕΑΠΙ),
- ε) ποσοστό 1,5% επί του ποσοστού των αποδιδόμενων στους κερδίζοντες ακαθάριστων εισπράξεων αποδίδεται μηνιαίως στο Ελληνικό Δημόσιο, καταβαλλόμενο εντός του επόμενου από την εισπραξη του μηνός.

Ο ως άνω τρόπος διάθεσης των ακαθάριστων εισπράξεων του ΟΔΙΕ ΑΕ από κάθε είδους στοίχημα μπορεί να ανακαθορίζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Πολιτισμού, ύστερα από εισήγηση του ΟΔΙΕ ΑΕ, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.»

43. Με την παράγραφο 2 του άρθρου 47 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται η παράγραφος 2 του άρθρου 5 του α.ν. 598/1968, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει, που έχει ως εξής:

«2. Ομοίως ο Ο.Δ.Ι.Ε. για τη βελτίωση των συνθηκών διεξαγωγής του Αμοιβαίου Ιπποδρομιακού Στοιχήματος και διασφάλιση των Φιλίππων, μπορεί, με αιτιολογημένη απόφασή του και ύστερα από έγκριση της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού, να επιχορηγεί τους ιδιοκτήτες δρομώνων ίππων μέχρι ένα τοις εκατό (1%) επί των ακαθάριστων εισπράξεων των αμοιβαίων στοιχημάτων που διεξάγονται από τον Οργανισμό, εκτός από το πρόσθετο

αμοιβαίο στοίχημα (SWEEPSTAKE), για την αντιμετώπιση έκτακτων δαπανών συντήρησης των ίππων αυτών. Μέχρι το μισό (0,5%) του ανωτέρω ποσοστού, θα διανέμεται υποχρεωτικά στους προπονητές, αναβάτες και σταυλίτες, με βάση τους συντελεστές που θα ισχύουν κάθε φορά από αποφάσεις του Δ.Σ. του Ο.Δ.Ι.Ε.»

44. Με την παράγραφο 3 του άρθρου 47 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται η παράγραφος 1 του άρθρου 2 του α.ν. 598/1968, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει, που έχει ως εξής:

«1. Σκοπός του Οργανισμού τούτου είναι η Οργάνωσις και η διεξαγωγή κατ' αποκλειστικότητα Ιπποδρομιών εν τη χώρα ως και η οργάνωσις δι λογαριασμόν του Ελληνικού δημοσίων αμοιβαίων εν σχέσει προς autάς στοιχημάτων λαχειοφόρων ή μη εντός και εκτός του χώρου των Ιπποδρομιών.»

45. Με την παράγραφο 4 του άρθρου 47 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται το στοιχείο ε της παραγράφου 2 του άρθρου 2 του α.ν. 598/1968, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει, που έχει ως εξής:

«ε) Συνιστά ανά την χώραν γραφεία διενεργείας αμοιβαίων στοιχημάτων επί των τελουμένων Ιπποδρομιών.»

46. Με την παράγραφο 5 του άρθρου 47 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται το άρθρο 13 του α.ν. 598/1968, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει, που έχει ως εξής:

«Άρθρον 13.

Δια κανονισμών καταρτιζομένων υπό του Διοικητικού Συμβουλίου του Οργανισμού εγκρινομένων υπό του προέδρου της Κυβερνήσεως και δημοσιευομένων εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και δημοσιευομένων εις την εφημερίδα της Κυβερνήσεως δύνανται να ρυθμίζωνται:

α) Τα της οργάνωσεως και λειτουργίας των αμοιβαίων στοιχημάτων επί των διεξαγομένων Ιπποδρομιών και

β) Τα της συστάσεως ανά την χώραν γραφείων διενεργείας αμοιβαίων στοιχημάτων και τα της λειτουργίας αυτών.»

47. Με την παράγραφο 2 του άρθρου 48 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται το παράγραφος 15 του άρθρου 13 του ν. 2328/1995, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει, που έχει ως εξής:

«15. Στο πεδίο εφαρμογής της παραγράφου 4 του άρθρου 68 του ν.2065/1991, όπως ισχύει, εμπίπτουν:

α. Χωρίς άλλη διατύπωση: αα) οι ημερήσιες πολιτικές, οικονομικές και αθλητικές εφημερίδες που εκδίδονται στην Αθήνα, τον Πειραιά και τη Θεσσαλονίκη και κυκλοφορούν και μέσω Πρακτορείων Διανομής Τύπου, ββ) οι εβδομαδιαίες πολιτικές, οικονομικές και αθλητικές εφημερίδες που

εκδίδονται στην Αθήνα, τον Πειραιά και τη Θεσσαλονίκη και κυκλοφορούν και μέσω Πρακτορείων Διανομής Τύπου, γγ) οι ημερήσιες επαρχιακές εφημερίδες (ν.δ. 1263/1972, όπως ισχύει), δδ) οι μη ημερήσιες επαρχιακές εφημερίδες (ν. 4286/1963 (ΦΕΚ 41 Α'), όπως ισχύει).

β. Μετά από υποβολή αίτησης που συνοδεύεται από τα στοιχεία που είναι αναγκαία για τον προσδιορισμό της φυσιογνωμίας κάθε εντύπου στο Υπουργείο Τύπου και Μ.Μ.Ε.: άλλες εφημερίδες και περιοδικά πολιτικού και οικονομικού περιεχομένου, οι ιδιοκτήτες των οποίων μπορούν να γίνουν μέλη της Ένωσης Δημοσιογράφων Ιδιοκτητών Περιοδικού Τύπου και οι συντάκτες τους μέλη της Ένωσης Συντακτών Περιοδικού Τύπου. Για τα έντυπα αυτής της κατηγορίας εκδίδεται κάθε δύο (2) χρόνια βεβαίωση του Υπουργείου Τύπου και Μ.Μ.Ε., που υποβάλλεται από τους ενδιαφερομένους στα ΕΛ.ΤΑ.

γ. Μετά από υποβολή αίτησης που συνοδεύεται από τα στοιχεία που είναι αναγκαία για τον προσδιορισμό της φυσιογνωμίας κάθε εντύπου στο Υπουργείο Τύπου και Μ.Μ.Ε.: περιοδικά ή άλλα έντυπα επιστημονικού, καλλιτεχνικού, επαγγελματικού ή θρησκευτικού ή άλλου συναφούς περιεχομένου. Για τα έντυπα αυτής της κατηγορίας εκδίδεται κάθε χρόνο κατάσταση του Υπουργείου Τύπου και Μ.Μ.Ε. που κοινοποιείται στα ΕΛ.ΤΑ. Στην κατάσταση αυτή και με βάση τον αριθμό των αιτήσεων και τα διαθέσιμα κονδύλια του προϋπολογισμού του Υπουργείου Τύπου και Μ.Μ.Ε. καθορίζονται τα έντυπα που δικαιούνται μειωμένου τιμολογίου, καθώς και ο αριθμός των αντιτύπων κάθε έκδοσης (φύλλων) που μπορούν να διακινούνται ταχυδρομικά με το μειωμένο αυτό τιμολόγιο. Τέτοιος περιορισμός, ως προς τον αριθμό των διακινούμενων εντύπων, μπορεί να θεσπισθεί, με απόφαση του Υπουργού Τύπου και Μ.Μ.Ε. και για τα έντυπα των περιπτώσεων α' και β' της παραγράφου αυτής. Με κοινές αποφάσεις των Υπουργών οικονομικών, Μεταφορών και Επικοινωνιών και Τύπου και Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης καθορίζεται κάθε αναγκαία λεπτομέρεια εφαρμογής των διατάξεων αυτής της παραγράφου, καθώς και οι σχετικές με τα τηλεφωνικά τέλη αντίστοιχες ρυθμίσεις, κατ' ανάλογη εφαρμογή της παραγράφου 4 του άρθρου 68 του ν. 2065/1992, όπως αυτή ισχύει.»

ΚΑΤΑΡΓΟΥΜΕΝΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

1. Με την παράγραφο 1 του άρθρου 17 του σχεδίου νόμου καταργείται το τρίτο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 6 του ν. 2160/1993, που έχει ως εξής:

«Με κοινές αποφάσεις του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας και του Υπουργού Περιβάλλοντος Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων (ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε.), ορίζονται οι όροι και η διαδικασία έκδοσης οικοδομικών αδειών για τις κτιριακές εγκαταστάσεις της προηγούμενης παραγράφου και ρυθμίζεται κάθε αναγκαία λεπτομέρεια.»

2. Με την παράγραφο 1 του άρθρου 27 του σχεδίου νόμου καταργούνται οι παράγραφοι 1 και 4 του άρθρου 8 του Κ.Φ.Ε. που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν.2238/1994 (ΦΕΚ 151Α), όπως τροποποιήθηκε και ισχύει, που έχουν ως εξής:

«1. Από το συνολικό εισόδημα του φορολογούμενου αφαιρούνται, κατά περίπτωση, τα ποσά των πιο κάτω δαπανών: β) Το συνολικό ποσό των εισφορών που καταβάλλονται από το φορολογούμενο σε ταμεία ασφάλισης του, εφόσον η καταβολή τους είναι υποχρεωτική από το νόμο, καθώς και το ποσό των καταβαλλόμενων εισφορών στις περιπτώσεις προαιρετικής ασφάλισης του σε ταμεία που έχουν συσταθεί με νόμο. ε) Το ποσό των δεδουλευμένων τόκων που καταβάλλονται από το φορολογούμενο για: αα) Στεγαστικά δάνεια για απόκτηση πρώτης κατοικίας που χορηγούνται στο φορολογούμενο με υποθήκη ή προσημείωση από τράπεζες, το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων, τα Ταχυδρομικά Ταμιευτήρια και λοιπούς πιστωτικούς οργανισμούς, εφόσον οφείλονται από αυτόν και η υποθήκη ή προσημείωση έχει εγγραφεί σε ακίνητο του ή του άλλου συζύγου ή των τέκνων τους που τους βαρύνουν. Σε περίπτωση σύναψης νέου δανείου από έναν από τους ανωτέρω φορείς, ανεξάρτητα αν είναι ο ίδιος με αυτόν που χορήγησε το αρχικό δάνειο ή όχι, με σκοπό την εξόφληση από τον υπόχρεο του παλαιού δανείου, οι δεδουλευμένοι τόκοι του νέου δανείου που αντιστοιχούν στο τμήμα αυτού που διατέθηκε για την εξόφληση του ανεξόφλητου υπολοίπου του παλαιού στεγαστικού δανείου, εφόσον συντρέχουν οι προϋποθέσεις που αναφέρονται στο προηγούμενο εδάφιο, εκπίπτουν από το εισόδημά του, για το χρονικό διάστημα που υπολείπεται από τη χορήγηση του νέου δανείου μέχρι τη λήξη του παλαιού δανείου. Για την αναγνώριση της έκπτωσης πρέπει στο δανειστικό συμβόλαιο του φορέα που χορήγησε το νέο δάνειο, να αναγράφονται απαραίτητως, ο σκοπός του δανείου, το ανεξόφλητο ποσό του παλαιού δανείου, ο χρόνος λήξης του παλαιού δανείου και ότι έχει εγγραφεί υποθήκη ή προσημείωση, με τις ίδιες προϋποθέσεις που ίσχυαν και για το παλαιό δάνειο ββ) Στεγαστικά δάνεια για απόκτηση πρώτης κατοικίας που χορηγούνται από ασφαλιστικές επιχειρήσεις στους υπαλλήλους αυτών, εφόσον οφείλονται από αυτούς και η υποθήκη ή προσημείωση έχει εγγραφεί σε ακίνητό τους ή του άλλου συζύγου ή των τέκνων τους που τους βαρύνουν γγ) Προκαταβολές που χορηγούνται από τα Ταμεία Αλληλοβοήθειας Στρατού, Ναυτικού και Αεροπορίας, κατά τις διατάξεις του άρθρου 18 του ν.δ. 398/1974 (ΦΕΚ 116 Α') για απόκτηση πρώτης κατοικίας από τους βοηθηματούχους αυτών. Κατά την εφαρμογή των προηγούμενων υποπεριπτώσεων δεν θεωρείται ότι

αποκτάται πρώτη κατοικία, αν ο υπόχρεος, ο άλλος σύζυγος και τα τέκνα που τους βαρύνουν, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 7, έχουν δικαίωμα πλήρους κυριότητας ή ισόβιας επικαρπίας ή οίκησης, εξ ολοκλήρου ή επί ιδανικού μεριδίου, σε άλλη οικία ή οικίες, εφόσον το άθροισμα της συνολικής επιφάνειας που τους αντιστοιχεί υπερβαίνει τα τριάντα πέντε (35) τ.μ. προκειμένου για άγαμο, διαζευγμένο ή χήρο και τα εβδομήντα (70) τ.μ. προκειμένου για έγγαμο. Η επιφάνεια αυτή προσαυξάνεται κατά είκοσι (20) τετραγωνικά μέτρα για καθένα τέκνο που βαρύνει τον υπόχρεο ή τον άλλο σύζυγο. Αν η επιφάνεια της πρώτης κατοικίας υπερβαίνει τα εκατόν είκοσι (120) τ.μ. το ποσό της δαπάνης που εκπίπτει περιορίζεται στο μέρος που αυτό αναλογεί επιμεριστικά στη μέχρι των εκατόν είκοσι (120) τ.μ. επιφάνεια της κατοικίας δδ) Δάνεια που χορηγούνται στο φορολογούμενο από τράπεζες, το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων, τα Ταχυδρομικά Ταμιευτήρια και λοιπούς πιστωτικούς οργανισμούς, εφόσον οφείλονται από αυτόν, για αναστήλωση, επισκευή, συντήρηση ή εξωραϊσμό διατηρητέων κτισμάτων, καθώς και κτισμάτων που βρίσκονται σε περιοχές χαρακτηριζόμενες ως παραδοσιακά τμήματα πόλεων ή ως παραδοσιακοί οικισμοί (εε) Χρέη προς το Δημόσιο από φόρο κληρονομίας, δωρεάς και γονικής παροχής που οφείλονται από αυτόν. Το αφαιρούμενο συνολικό ποσό τόκων της υποπερίπτωσης αυτής δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να είναι ανώτερο από το είκοσι πέντε τοις εκατό (25%) του συνολικού οικογενειακού εισοδήματος, που δηλώνεται με την αρχική εμπρόθεσμη δήλωση του υποχρέου). Οι διατάξεις αυτής της περίπτωσης ισχύουν για τόκους από συμβάσεις δανείων που συνάπτονται, καθώς και προκαταβολές που χορηγούνται μέχρι 31 η Δεκεμβρίου 2002. Το ποσό της δαπάνης της περίπτωσης αυτής δεν πρέπει να έχει εκπέσει με βάση άλλη διάταξη του παρόντος. στ) «Ποσοστό είκοσι τοις εκατό (20%) της δαπάνης που καταβλήθηκε από τον υπόχρεο για την αγορά μεριδίων μετοχικών και μεικτών αμοιβαίων κεφαλαίων εσωτερικού, εφόσον αυτά δεν μεταβιβαστούν για τρία (3) έτη από την αγορά τους. Το ποσό της έκπτωσης αφαιρείται από το συνολικό εισόδημα του έτους μέσα στο οποίο συμπληρώνονται τα τρία (3) έτη από την αγορά τους και δεν μπορεί να υπερβεί το ποσό των τριών χιλιάδων (3.000) ευρώ συνολικά κατά φορολογούμενο. Προϋπόθεση της έκπτωσης είναι το ποσό της δαπάνης για την αγορά των μεριδίων αμοιβαίων κεφαλαίων να μην προέρχεται από ρευστοποιήσεις ήδη υπάρχοντων μετοχικών και μεικτών αμοιβαίων κεφαλαίων, αλλά από νέα κεφάλαια. Όταν αγοράζουν αμοιβαία κεφάλαια από κοινού περισσότερα πρόσωπα, το ποσό έκπτωσης των τριών χιλιάδων (3.000) ευρώ επιμερίζεται ανάλογα με τον αριθμό τους. "Με τις ίδιες ως άνω προϋποθέσεις η έκπτωση αυτή παρέχεται και επί αγοράς μεριδίων μετοχικών και μεικτών αμοιβαίων κεφαλαίων εσωτερικού που είναι συνδεδεμένα με ασφαλιστήρια συμβόλαιο ζωής, καθώς και αυτά που είναι συνδεδεμένα με ασφαλιστήρια συμβόλαιο ζωής μέσω εσωτερικού μεταβλητού κεφαλαίου." Οι διατάξεις αυτές ισχύουν για αγορές μεριδίων αμοιβαίων κεφαλαίων που πραγματοποιούνται από 1.1.2005 έως 31.12.2009. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών μπορεί να παρατείνεται η χρονική περίοδος ισχύος.» θ) Το συνολικό ετήσιο ποσό των εξόδων ιατρικής περίθαλψης του φορολογούμενου και των λοιπών προσώπων που τον βαρύνουν. Ως έξοδα ιατρικής περίθαλψης θεωρούνται οι αμοιβές που καταβάλλονται σε ιατρούς, όλων των ειδικοτήτων για ιατρικές επισκέψεις και εξετάσεις, καθώς και οι

αμοιβές που καταβάλλονται σε οδοντιάτρους, για οδοντοθεραπεία, οδοντοπροσθετική και γναθοχειρουργική. Στις δαπάνες αυτές περιλαμβάνονται και οι δαπάνες για έξοδα ιατρικής περίθαλψης των προσώπων που αναφέρονται στο άρθρο 7, τα οποία συνοικούν με τον φορολογούμενο και παρουσιάζουν αναπηρία εξήντα επτά τοις εκατό (67%) και πάνω από νοητική καθυστέρηση, φυσική αναπηρία ή ψυχική πάθηση με βάση τη γνωμάτευση της οικείας πρωτοβάθμιας υγειονομικής επιτροπής, που εδρεύει σε κάθε νομό ή είναι τυφλοί που είναι γραμμένοι στο γενικό μητρώο τυφλών, που τηρείται στην οικεία νομαρχία και έχουν αποκτήσει ετήσιο εισόδημα πάνω από έξι χιλιάδες (6.000) ευρώ. Στην περίπτωση αυτή εκπίπτει το ποσό των εξόδων ιατρικής περίθαλψης που υπερβαίνει το συνολικό ετήσιο καθαρό πραγματικό, φορολογούμενο με τις γενικές διατάξεις ή με ειδικό τρόπο ή απαλλασσόμενο ή τεκμαρτό εισόδημα των προσώπων αυτών. Επίσης, περιλαμβάνονται οι δαπάνες για έξοδα ιατρικής περίθαλψης των τέκνων που ορίζονται στο άρθρο 7, στην περίπτωση που καταβάλλονται από γονέα που δεν συνοικεί μαζί τους, λόγω διάζευξης με τον άλλο γονέα. ια) Οι ετήσιες καταβληθείσες εισφορές εκπίπτουν κατά τα 2/3 από το φορολογητέο εισόδημα του εργοδότη και κατά το 1/3 από το φορολογητέο εισόδημα του εργαζομένου. Ως δικαιολογητικό για την εφαρμογή του παρόντος συνυποβάλλεται με την φορολογική δήλωση η ετήσια απολογιστική κατάσταση του Φ.Κ.Α. που έχει σταλεί στον εργοδότη.

4. Όταν οι σύζυγοι υποχρεούνται, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 5, να υποβάλλουν κοινή δήλωση και όταν λόγω θανάτου του ενός από τους συζύγους υποβάλλονται χωριστές δηλώσεις, αν ο ένας από τους συζύγους δεν έχει φορολογούμενο εισόδημα ή αυτό είναι κατώτερο από το άθροισμα των ποσών που αφορούν τις δαπάνες της παραγράφου 1, το άθροισμα αυτών ή η διαφορά που προκύπτει δεν προστίθεται στις δαπάνες του άλλου συζύγου. "Κατ' εξαίρεση, στις περιπτώσεις αυτές προστίθενται στις δαπάνες του άλλου συζύγου τα ποσά που αφορούν τα έξοδα ιατρικής περίθαλψης του ενός συζύγου και των λοιπών προσώπων που συνοικούν μαζί του και τον βαρύνουν.»

3. Με την περίπτωση δ' της παραγράφου 1 του άρθρου 34 του σχεδίου νόμου καταργείται η περίπτωση 30 του Κεφαλαίου Α. ΑΓΑΘΑ του Παραρτήματος ΙΙΙ «Αγαθά και Υπηρεσίες που υπάγονται σε μειωμένο συντελεστή (δεύτερο και τρίτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 21)» του Κώδικα Φόρου Προστιθέμενης Αξίας, ο οποίος κυρώθηκε με το νόμο 2859/2000 (ΦΕΚ 248 Α), όπως ισχύει, που έχει ως εξής:

«30. Νερά, στα οποία περιλαμβάνονται και τα μεταλλικά και τα αεριούχα νερά, με προσθήκη ζάχαρης ή άλλων γλυκαντικών ή αρωματισμένα και άλλα μη αλκοολούχα ποτά. Εξαιρούνται όσα περιέχουν οινόπνευμα σε οποιαδήποτε αναλογία (Δ.Κ. ΕΧ 2202).»

4. Με την περίπτωση ε' της παραγράφου 1 του άρθρου 34 του σχεδίου νόμου καταργείται η περίπτωση 6 του Κεφαλαίου Β. ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ του Παραρτήματος ΙΙΙ «Αγαθά και Υπηρεσίες που υπάγονται σε μειωμένο συντελεστή (δεύτερο και τρίτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 21)» του Κώδικα Φόρου

Προστιθέμενης Αξίας, ο οποίος κυρώθηκε με το νόμο 2859/2000 (ΦΕΚ 248 Α), όπως ισχύει, που έχει ως εξής:

«6. Η εκμετάλλευση καφενείων, καφετεριών, ζαχαροπλαστείων, εστιατορίων, ψητοπωλείων, οινομαγειρείων και λοιπών συναφών προς αυτές επιχειρήσεων πλην των κέντρων διασκέδασης, με εξαίρεση τη διάθεση ποτών που περιέχουν οινόπνευμα σε οποιαδήποτε αναλογία.»

5. Με την περίπτωση στ' της παραγράφου 1 του άρθρου 34 του σχεδίου νόμου καταργείται η παράγραφος ΙΙ στο τέλος του Κεφαλαίου Β. ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ του Παραρτήματος ΙΙΙ «Αγαθά και Υπηρεσίες που υπάγονται σε μειωμένο συντελεστή (δεύτερο και τρίτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 21)» του Κώδικα Φόρου Προστιθέμενης Αξίας, ο οποίος κυρώθηκε με το νόμο 2859/2000 (ΦΕΚ 248 Α), όπως ισχύει, που έχει ως εξής:

«ΙΙ. Αγαθά και υπηρεσίες που δεν εντάσσονται στο παράρτημα αυτό ή για τα οποία υπάρχει οποιαδήποτε αμφιβολία ως προς την ένταξή τους στον πίνακα αυτόν, συνεπεία του είδους, του προορισμού, της σύνθεσης ή για οποιονδήποτε άλλο λόγο, υπάγονται στον κανονικό συντελεστή Φ.Π.Α.»

6. Με την παράγραφο 3 του άρθρου 38 του σχεδίου νόμου καταργείται το άρθρο 1 του ν.δ. 391/1969 (ΦΕΚ 281 Α), όπως ισχύει, που έχει ως εξής:

«Άρθρον 1.

Δι' απροβλέπτους και επειγούσης φύσεως ανάγκας Εθνικού χαρακτήρος του Υπουργείου Βορείου Ελλάδος, εγγράφεται πίστωσης εις τον προϋπολογισμόν του Υπουργείου τούτου υπό ίδιον Κωδικόν αριθμόν και κατονομασίαν "Επείγουσαι και απρόβλεπτοι δαπάναι εθνικού χαρακτήρος". Η διάθεσις ταύτης ενεργείται διά κοινής αποφάσεως Υπουργών Οικονομικών και Βορείου Ελλάδος.»

7. Με την περίπτωση α' της παραγράφου 1 του άρθρου 48 του σχεδίου νόμου καταργούνται το άρθρο 20 παρ. 1 του ν. 2644/1998 (ΦΕΚ Α 233) και το άρθρο 10 παρ. 1 του ν. 3021/2002 (ΦΕΚ Α 143), όπως ισχύουν, που έχουν ως εξής:

«Άρθρο 20

1. Η διαφορά του αεροπορικού κομίστρου μεταφοράς, μέσω αναγνωρισμένου πρακτορείου, των ημερήσιων και εβδομαδιαίων εφημερίδων πανελληνίας κυκλοφορίας στο εσωτερικό της χώρας και των εκάστοτε ειδικών τιμολογίων που καθορίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών, Μεταφορών και Επικοινωνιών και Τύπου και Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης, από 1^{ης} Ιουνίου 1998 καταβάλλεται από το Υπουργείο Τύπου και Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης. Με την παραπάνω κοινή υπουργική απόφαση καθορίζεται και κάθε σχετικό θέμα που είναι αναγκαίο για την εφαρμογή της διατάξεως αυτής. Σε κάθε περίπτωση η δημόσια επιχορήγηση καλύπτει τη διαφορά του αεροπορικού κομίστρου, που διαμορφώνεται σύμφωνα με το εκάστοτε ισχύον χαμηλότερο τιμολόγιο εμπορευματικής μεταφοράς των επιβατικών αεροπορικών εταιρειών και του

ειδικού τιμολογίου που καθορίζεται με την κοινή υπουργική απόφαση της παρούσας διάταξης.

Άρθρο 10

1. Η διάταξη της παραγράφου 1 του άρθρου 20 του Ν. 2644/1998 εφαρμόζεται αναλόγως, από την 1η Ιανουαρίου 2001, για τη μεταφορά των ημερήσιων και εβδομαδιαίων εφημερίδων πανελλήνιας κυκλοφορίας στην Κυπριακή Δημοκρατία και στα άλλα κράτη -μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και για τη μεταφορά των εφημερίδων που εκδίδονται σε νησιά και μεταφέρονται σε άλλα νησιά της ελληνικής Επικράτειας. Η διάταξη της παρ. 1 του άρθρου 20 του ν. 2644/1998 εφαρμόζεται αναλόγως, από την 1η Ιανουαρίου 2005, για τη μεταφορά των ημερήσιων και εβδομαδιαίων εφημερίδων πανελλήνιας κυκλοφορίας στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής και τον Καναδά.»

8. Με την παράγραφο 3 του άρθρου 48 καταργείται ο ν. 583/1977 περί «Τηλεπικοινωνιακών απαλλαγών Τύπου», όπως ισχύει.